

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉSIPIARI MUNKÁSOK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dohány u. 84 III em. 30.

Felelős szerkesztő:

FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Elfizetési díjak: Egész évre 6 K.

Fél évre 3 K. Negyedévre 1 K 50 f.

Suhog a szoknya.

„Ime a nagy haladás!” kiált föl Harsányi ur, miután idézi a fővárosi rendőrségnek a pincérnőkre vonatkozó 1907-ben kelt és most ki-bívitett szabályrendeletét.

Azután csodálkozásának ad kifejezést, hogy a kávéosok sem az ismételt pincérsztrájk után, sem most a háboru alatt nem vették eléggé igénybe a női kiszolgálást.

Harsányi a feministák gyűlésén akart az olcsó munkaerő mellett propagandát csinálni, de a rendőrség letiltotta azt a gyűlést, bizonyára úgy okoskodva (nagyon helyesen), hogy nem időszerű most a bérlenyomó női munkaerő nagyobb mérvű propagálásával izgatni az amúgy is elég gonddal terhelt férfi munkásokat.

Am Harsányi urnak annyira sürgős a női kiszolgálás teljes rendszerezése, hogy tervezett fölölvasásának anyagát közzétette a *M. V. és K. Iparban*.

Harsányi ur tanulmányával most nem foglalkozunk érdemileg azt ké-sőbbre hagyjuk annál is inkább, mert Harsányi ur még nem fejezte be cikkét, azt folytatni fogja. Majd akkor kifogjuk mutatni, hogy mennyit nyerne a vendéglősök és kávéosok a pincérnőkön a férfiak mostani hallatlanul nyomoruságos bérvizonyaikkal szemben is. Ráfogunk mutatni, hogy mit nyerhet a közönség közérkölc szemponjtjából a női kiszolgálás mellett, dacára annak, hogy a rendőrség szabályrendelete azt mondja: *hogy a női személyzet tisztességes viselkedéséért az üzlettulajdonos a felelős.* Amde hol? Hiszen felelős az üzlettulajdonos a női vendégek tisztességes viselkedéséért is, és ezek tisztességesen is viselkednek és mégis a budapesti kávéház az anyák, a feleségek, a családok békejének a legnagyobb ellensége, mert ezek legtöbbje nem egyéb mint

kerítő hely, a legkönnyebben úgy-szólván ingyen hozzáférhető találka helye olyan viszonyok szövődésének, amelyekből legtöbbször drámák, szomorú játékok fejlődnek. Hátha még a kávéházakat ellepő könnyűvérű hölgyek mellett ott lesznek tucat számba a pincérnők is, — akik nem igaz: (amint azt Harsányi ur állítja), hogy a kis polgári háztartásbeli varrós-kishivatalnoknők köréből tobor-zódnának, mert egy varrónő, aki átlag 12 koronát keres naponta, nem megy pincérleánynak, de nem megy a kishivatalnoknő sem, mert ezt még finomabb lelkülete tartja vissza ettől a pályától.

A pincérnői pálya, *amint azt mi tudjuk*, nem más, mint aziliuma az olyan nőeknek, akiket a rendőrség szorít valami foglalkozásra, mert a felügyelet alá helyezéstől mégis húzódnak, vagy azoknak, kik már minden fokot megjárva, nagyobb rafinéria kifejtésére találják ezt a pályát alkalmasnak.

De hogy is lehetne ez a pálya a nőkre nézve tisztességes, amikor a vendéglősök, kávéosok 6—7 korona hetibérral alkalmazzák őket.

A pincérnő kérdés elé nyugalom-mal nézhetünk, mert csak addig bír a kávéosok, vendéglősök előtt fontos-sággal, amíg a mai bérvizonyok fennállanak. De meg vagyunk győ-ződvé arról, hogy mihelyt kényszerítve lesznek arra, hogy a pincérnőknek a létminimumot biztosító fizetést meg kell adniok, mintahogy kényszerítve lettek az orfeum tulajdonosok a konzum nőekkel, a vidéki kávéosok a kasszirnökkel szemben, akkor Harsányi ur rőtön össze fogja huzni a szoknya lobogó ráncait és abból sohasem lesz az olcsó munka-erő diadalmas zászlója.

Addig csak hadd suhogtassa.

.....
Hű bajtárs a legjobb testvér!

A borralaló,

a művelt magyar társadalom, és mi, pincérek.

Könyvtárat megtöltő kötetekbe lehetne összegyűjteni azt a sok maiicózus gúny-nyal, lenézéssel telített hirlapi cikkeket, a melyek rólunk magyar pincérekről meg-íródtak. Egy ország összes bírósága egy éven át fo lalkozhatna azzal a rengeteg becsületsértéssel, gorombasággal, amibe Magyarországon egy napon át a vendégek részéről illetve lesznek.

A magyar irodalomban kiváló névvel rendelkező írók is, mint például legutóbb *Szomaházy István* is *csirkefogó ábrázatau-nak* nevezte az éjjel dolgozó szaktársainkat. És az éjj rejtelmeit szorgalmasan ku-tató író olyan beállításban hozta őket a *Pesti Hirlapban* megjelent dolgozatában a közönség elé, mintha az éjjeli mulatók és kávéházak alkalmazottait Budapest félelmetes külvárosainak legsötétebb óduibban élnek napjaikat és esténeket onnet ran-dulgatnának be a fényes nagyuri paloták közé holmi csirkefogó munka elvégzésére.

A demokrata ábrázattal dicsekedő *Pesti Hirlap* pedig dacára a számtalan fel-szólításnak bölcsen hallgat és semmi hajlandóságot sem mutat jeles munkatársa által egy nagy munkásosztály tisztességes, becsületes, rendes polgári életet élő, sok családú tagjain esett sérelemi helyre-jegyzítésára. Hát a *Pesti Hirlap*nál nincsen olyan gondolkodó fej, aki belátná, hogy a fővárosi mulatók és kávéházak sok ezer-nyi alkalmazottjának még több ezernyi gyermekeik is vannak, ezek között már sok a felnőtt, olyan, aki újságot is olvas, és hogy ezekre milyen benyomást tesz édes apjuk foglalkozásáról szerzett olyan vélemény, mint aminőt annak *Szomaházy* adott.

Egy másik jelessége a *Pesti Hirlap*-nak Magyarország bölcs kádiája, aki mindenki-nek tud tanácsot adni, csak önmagának nem (t. i. hogy többet gondolkozna és kevesebbet írna), *Porzolt Kálmán*, szintén mintek pincéreket kóp le, amiért borral-aló kell adnia. Ahelyett, hogy a kávéso-kat és vendéglősöket támadná az általuk

főntartott és minden erejükkel védelmeztetett úgy a közönséget, mint minket pincérek károsító gyálaszatot borralavó rendszerét minket rugdoss, minket püföl, mert az adott borralavója ellenében még mindig nem vagyunk eléggé hálaalkodók, eléggé alázatosak.

Porzolt Kálmán, *Szomaházy* István benne vannak abban a társadalmi rétegben, akik Magyarországon a művelt társadalmat alkotják.

Benne van az a hadbiztos tábornok is, aki egy rokkant pincért lehordott, sértegette azért, mert vítezései érmeit, kitüntetéseit polgári kabátján munkájában viselte. Mi készséggel elismerjük, hogy a tábornok urnák valami igazat, amikor a hadiermeiket nem megületes helyen látta és ez ellen kifakadt; de kérdjük, hol maradt a tábornok urban a minden lelki fehéborodást fejtő felvezető műveltségét!

A tábornok urnák, mint a művelt társadalmi osztályhoz tartozó egyének, az lett volna a kötelessége, hogyha már észre is vette — a szerintünk könnyen elnézhető hibát — és szóval tette, nem kellett volna mást tennie, mint csendes hangon figyelmeztetni skaktársunkat, hogy a jó izlés, az igazi férfiu önértelét ellen vet, a mikor tüntet érdemeivel.

De mit tett a tábornok? Gorombáskodott. Mit tesz Szomaházy? Sérteget. Mit tesz Porzolt? Megaláz, leköp. Mindenki együttvéve és egyenként sértegetnek, gorombáskodnak, köpködnek — és elégtételt nem adnak.

Igy áll a magyar művelt társadalom és a magyar pincér egymással szemközt. Mind ez miért? mert borralavó kell adnia. Az a dilema, hogy adjon-e vagy ne, és hogy mennyit adjon, megbolygatja az emberek lelki egyensúlyát és az igazság keresése helyett egyszerűen kirúgnak a pincér ellen, mintha az volna az oka mindennek, ő tehetne mindazon kellemetlenségekről, amelyekért tulajdonképp a kávést vagy vendéglőst kellene felelősségre vonni.

De ki látott már olyan jelenetet, amikor a vendég maga elé cialta volna a kávést vagy vendéglőst, és lehordta volna, mert az étel vagy ital rossz, komisz, élvezhetetlen. Ehhez az energiához a magyar vendég gyáva. Kávéssal, vendéglőssel kikezdeni nem mer. Minden duhét a pincérrel tölti ki. Ezt leszamarazza, lemarházza, aztán dühösen bár, de megfizet mindent, csak nem ad borralavót. Másnap megint ott van, de haragszik a pincérre. Am elme helyek vannak annál a pincérnél, — mit tegyen? Elmegy panasza a gazdához, hogy az a pincér arrogáns, goromba, ő ki-

marad. A kávést vagy vendéglőst mit tesz? — kirúgja a pincért.

Nálunk a pincér szimbolizálja azt a diványt, amelyet a férj kidob, mert megcsalta a felesége.

Mindennek szülő oka egyedül a borralavó rendszer. Ez nevelte a vendéget igazságtalanná, bornirtá. Ez teszi, hogy még a művelt ember is a pincérrel szemben mi helyt a legkisebb ok van rá, már durva, faragatlan. A legjámborabb házi állat, aki otthon a cselédjének kezét csókol, mielőtt egy pohár vizet kerne, kávéházban, vendéglőben egy viselkedik, mint egy vad kozak, aki a vutki mámorát sohasem alusza ki.

De ne legyünk igazságtalanok.

A borralavó nem csak a vendéget, hanem minket pincéret is méltatlanná tett emberi nívóunkhoz. Mi pincérek sem tudunk mindig helyesen disztingválni. Ami lelkületünket is vakka, gondolkozásunkat elfogultá tette a borralavó és ha nem is megindgyükünk, de a legtöbb közöttünk alkalmazkodik a borralavó nagyságához, s ehhez méri önértelét, férfiu méltóságát ejtett sérelem megtorlását.

Vak elfogultságot az egyik részről, a vendég részéről, bizonyos cinizmust a másik részen a pincér részéről, lehet megállapítani a mostani borralavó rendszer mellett. A vendég nem akar mást látni a pincérben mint rablót, csirkefogót, műveletlen egyént, aki még a házi cselédnél is alsóbbrendű. A pincér, a kávést, vendéglőst kapzsísága (hogy összes személyzetüket a vendégeket fizetik meg) olyan intellektuális lényé fejlesztett, aki mint egy műember, szív, érzés, jellembeli sajátosság nélkül végzi reá röt kötelességét, alig botránkozva meg azon, hogy szerepe nem különbözik a vasuti kocsu ütközésének szerepétől vagy nem sokban válik el a városligeti vurstli poizó gépiének hivatásától.

Ezt az önbírálatot megengedhetjük magunknak, mert a magyar pincér átlagos műveltségben oly fokon áll, hogy helyzetének ezen jelzett mizériával tisztábban van anélkül is, ha nem mondják meg neki.

Más az, hogy miért tűri, miért éli ezt a művelt emberhez nem méltó életkörülményt, ahol mindennap száz meg száz szidást, száz gorombaságot kell zsebre vágna a borralavóért és hivatása húz teljesítése jutalmául Zsoltok, Szomaházyk nyilvános sértéseit nyelnie, anélkül, hogy elégtételt tudna magának szerezni.

Ez már azonban nem ennek a cikknek a keretében tartozik, ez már ami szoros testületi életünk elbírálásánál fog majd szóba jönni, ahol majd arról fogunk beszélni, hogy miért nem lehet Magyarország pincéreit egy egyetemes kulturális és gazdasági egyesületbe tömöríteni egy becsületes ösztöne a pincérek minden árnyaltának megfelelő programj alapján.

Itt majd megmondjuk, hogy a stréberek az aknokoknak kisdé egyeni politikája akasztotta meg, fojtotta el még csirájában ezt a célt s akik miatt még ma sem lehet célra vezető egyesületi életet folytatni, mert éleleki-ztenciük ellentétben áll a pincérek egyetemes törekvéseivel.

Margó.

Oláh Gyárfás borzasztó brutális eljárása.

Oláh Gyárfás Mihály a Gambrinus-életem erőleje, szégyenére a magyar vendéglősöknek, ismétlenül kitüntette magát embertelen eljárásával.

Az elmúlt napokban földmódott neki *Zilber Zsiga* éthorú, mert változtató akart rossz helyzetben, *Oláh Gyárfás ezen annyira felbőszült, hogy a fiatal embert agyon és agyon ütögette, Zilber az ütéséktől egyik füleire elvesztette hallását!* Fiajal skaktársunk árva gyermekek és *Gyárfás* azt hiszi, hogy ezzel így is tehet. Amde elfelejtette, hogy itt „Az Ukor”, aki felmeri karolni a fiatal ember ügyét, és *mindent el fogunk követni, hogy ez a pártatlan betyárizmus a legszigorubbán megtorlassék!* *Oláh Gyárfás* ez egyszer megloja keserümi eléggé el nem ítelhető gazságát. „Az Ukor” ügyesze meglette a feljelentést a polgári, valamint *(mert katona is) a katonai hatóságoknál.*

Az összetartásban rejlik az erő!

Egyenkint a vádoltak padjára.

Amint már előző számunkban megirtuk, május hó 20-ikán ítélték el egyik skaktársunkat az egyesület vezetőinek panaszára. Harom cikkünknek inkrimináltak. Egyik a haryagságokról, másik a közvetítő zugügy-nökösödéséről, harmadik pedig az örömlányok kitarottjairól szolt.

Noha az osztálybíróság skaktársunkat elítélte, mégis a legnagyobb mértékben rosszalta a vezetőséget. Így például, mikor a közvetítésről volt szó, akkor egyenesen helytelennek tartották a fegyelmileg kiebrudalt közvetítő visszahelyezését. Mi pedig ösztönten bevallottuk, hogy bünösök vagyunk. Hisz hogysis ne volnánk bünösök, amikor ilyen megbízhatatlan embereket

közéleti munkára akarunk kényszeríteni. Ők csak éljenek vissza továbbra is az országos alapszabályaival, mi megüink a vádlottak padjára. El kell ismerni, hogy megérdemelték, másrészt pedig hogy mi jól teljesítettük kötelességünket.

HIREK

Az Országos Kaszinó sikkasztója. Lapunk június 8-iki számában megírtuk azt, hogy a rendőrség keresi *Fekete Geza* huszonhétéves pincéert, akit az a vád terhelt, hogy az Országos Kaszinó terhére hároméves koránat sikkasztott s azután megzokkolt. Az Országos Kaszinó titkári hivatala most annak a közlésére kér fel bennünket, hogy „a feljelentés csak látszólagos körülményeken alapult és így a közlemény tartalma *na már* nem felel meg a valóságnak.” Akkor azonban, amikor a közleményt megírtuk, ez tényleg megfelelt a valóságnak. Az Országos Kaszinótól nagyon szép, hogy nyilatkozatában igyekszik helyreállítani mellátlanul meghurcolt alkalmazottjának becsületét, szerintünk azonban ott kell kezdeni a magánbecsület tisztelgetését, hogy az ember nem tesz feljelentést „látszólagos körülmények” alapján, akkor azután nincsen szükség utólagos revokációra.

Az Ujkor bizalmi férfait felkerjük, hogy az üzleiben történő sérelmes eseteket azonnal jelentsék be a szerkesztőségnek.

Lakásváltoztatásokat kérjük bejelenteni.

Akiknek előfizetése lejárt, azokat kérjük, hogy előfizetésüket minél előbb ujtassák meg.

Uj vendéglős. *Pantol* Márton a Keszei-féle étterem volt főpincére átvette *Vargilics* Vilmos vendéglőjét Budapesten.

Pincérek találkozóhelye Csukovits István vendéglőjében Erzsébet-körút 8. sz.

Az Ujkor lapbizottsága pénteken értekezletet tart San Remo kávéház Dohány-utca 40. sz.

Az Ujkor ügyésze dr. Rákos József.

A pilseni söracsnakból jött ismét a panasz, egy szaktársunktól, hogy erős fiatal volta dacára, nem bírja az ottani strapát. Megélhetése is alig hogy valami nyomorúságosan biztosítva van. A bekeidőben volt 16 kor fizetés, most csak 12 hetenkint. A kimenőt elvonták és így kénytelen kilépni, mert nem bírja. Lám, így panasz-kodik, az ehhez a munkához erős férfi. Mit szólnak majd a nők? Pincéernők, szép jövő vár rátok!

A Sturm-féle vendéglőben a múlt hó 10-ikén bérmozgalom volt. A tulajdonos

azonban alkalmazottai kérését nemcsak megtagadta, hanem valamennyit főpincérestől együtt elbocsátotta. Ugyebár szépen haladunk? Ja, *Harsányi* ur, a kávé ipartársulat elnöke, bezzeg tudja, mit kell tenni, ellentétben a mi bölcsejű, egyesületi elnökünkkel. *Harsányi* ur felismerve a helyzet kedvezőtlen voltát, kibontotta a feminizmus alszoknyáját, és amögül kiabálja világáig, hogy nem kell férfimunkás, mert sokkal olcsóbb a női munkaerő. (Olvassátok csak el a *Kávé és vendéglős* szakkap legutóbbi számát.) Hát a mi kerekfejű elnökünk hogy gondolkodik? Nem jó volna azt a szoknyát egy kissé megráncigálni, hiszen már nagyon kacéran kandikál ki alóla a láb, amit bizonyítanak az ilyen Sturm-féle esetek.

Az alsó Merglitzigeten mint onnét szakársnak jelenik, nagy csunya eset történt. *Hern János* munkalőzben sörözni kezdett, miből is a keletéről többet vett be. A teljes illas ember, ahelyett hogy csillapították volna, még jobban felingereltek. A munkáltató helytelen intézkedése a csapások 4—5-ten nekimentek és elverték. Ugy látszik *E. Kovács* ur még nem tudja, hogy neki kutyá kötelessége volna öröküdni munkásainak biztonságáról. Hát majd rövidesen meg fogja ezt ismerni.

Ki a jól szervezett munkás? A Szövetség szerint a jól szervezett munkás az, aki nem köveleli meg a munkaadótól a megszolgált bérét. Ez a tanítás világik ki a *Szövetség* alábbi tudósításából.

Amikor *Weingruber* városligeti kioszkját megnyitotta, az asztalokat, székeket a pincérjeivel hordatta ki és állította fel. A pincérek ilyen munkát végeztek három napig minden kereset nélkül. Miután nem volt kintartásuk, előleget kértek és kaptak is vagy 30 koronát. Többen azonban a napaszám munka elvégzése után kiléptek, kettő anélkül, hogy valamit követelt volna. A szövetség most feldicséri ezt a két munkást, mert ingyen végeztek nem is megfelelő, hanem napaszám munkát. Ezeket jól szervezett munkásoknak állítja be, mert a tagsági díjat fizetik. A többit pedig, akik előleggel a zsebukbba hagyták félbe a 3—4 napos napaszám munkát, guynosan „*jánosoknak*” nevezi és megrója őket, hogy csak előleg fejében végeztek el az előleg munkát. Ez bizony nem méltó tanítás egy szakszervezeti laptól.

LEGUJABB.

A pincércsaládok panasza,

Az utóbbi időben mind sűrűbben kapunk az alábbihoz hasonló tartalmu leveleket:

Kedves Szerkesztő ur!

Férjem napokon keresztül nem jön haza. Mindig úgy kell hazacipelnem főntől az egyesületből stb. Következnek a panaszok, hogy a férj pénz nélkül megy haza, mert egész napi keresetét elkártyáztá, eldominóztá vagy elitta az egyesületben, mely egész éjjel nyitva van.

Szöbelileg is panaszoknad sokan. Legutóbb özv. *Harli Józsefné* járt nálunk és panaszkodott, hogy fia éjjelről-éjjelre az egyesületben zúli el napi keresetét. De nem is a keresetét, hanem fia egészségeért van kétségbe esve a szegény asszony. Amióta fia az egyesületbe jár, már csak a bőr és csont van rajta, mondja az anya. Mi nem tesszük meg azt, hogy a panaszkodókat kioktatva, idegen tényezők beavatkozásait idezzük elő, hanem ezen az uton felszólítjuk az egyesület vezetőségét, hogy ejtse csukják be az egyesület helyiségeit, mert azzal ugyanis tisztában vagyunk, hogy a nyitva tartásnak üzleti spekuláción kívül, egyéb célja nincs. Eleinte hozzájárultunk a nyitva tartáshoz, mert azt hittük, szervezkedési célból kiigják használni a kedvező körülményt, de ennek nyoma sincs odafönt, csak a legsajnálatosabb módon, néhány ember magánérdekeit szolgálják vele.

Már megint! Tánadásaink leleplezések folytán egy ideig szünetelt a Weisz D. Dani elleni panaszok áradata. Dani azonban meguntá, hogy ő róla sohase írunk, hát beszélte magáról. Ismét a *Néppopera* kávéház hozza a panaszt. Ugy látzik itt nagyon jó talaja van. A *Néppopera* kávéházban első sorban a zenészeket húz napi 5 kor. sápot. Az üzletvezető maga volt az, aki kieszközölte részére ezt a még sem érdemelt díjazást. Mi nem nevezük nevén ezt a műveletet azért, mert nincs kedvünk Weisz Dani kedvéért a bírósághoz szaladgálni. De aki kíváncsi rá, kérdezze meg a zenekart. Mi csak szegyeljük, hogy egyesületünk hivatalnoka szegény zenészekkel tartja ki magát.

Ezenkívül *Andor Lajos szaktárs kijelentte előttünk, hogy ő fizetett honorát. Most pedig tessék ismét a bírósághoz szaladni.*

A főpincérek! Múlt számunkban megpendített alakulásra vonatkozólag jelentjük, hogy több nyilatkozat érkezett be hozzánk. A folytatólagos jelentkezések folytán rövidesen megindítjuk az alakulást célzó akcióit. Az egyesühek annak idején felhívásukat lapunkban közre fogják adni.

Addig is kérjük főpincérek szaktársainkat, hogy mennél számosabban küldjék be nyilatkozataikat.

Laptulajdonos: GREGORITS ISTVÁN.

Szerkesztő: Pálkocsi István.

Az Orsz. Egyesület ellenzéki pártjának hivatalos lapja.

Kiadja az ellenzéki párt.

Berkovits Károly

hektograph, éttermi, kávéházi
és cukrászdai cikkek raktára

Budapest, VII., Sip-utca 5. sz.

☎ TELEFON: 106—07. ☎

TÖRLEY

NAGY IGNÁC

pincefelszerelési cikkek szaküzlete

Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dúsán felszerelt raktárát mindenemű
pincefelszerelés-cikkekben, a m. borszivattuk-
szűrőgépek, bordogozók, pasteurizáló ké-
szülékek, palackok, paraudgók, címkek-
ben stb. Kiváló készítmény!

PAITZ (BEITZ) JÁNOS

muesztergályos, dákö, tekeasztal
és elelantsont-tekegolyó-gyár

BUDAPEST, VII., Akácfa-utca 55.

TELEFON 81—30.

Raktáron tartok teljes kávéházi- és vendéglő-
berendezéseket, új és használt állapotban.

Elvállalok biliárd asztalok behuzását helyben és
vidéken, raktáron tartok I-ső rendű biliárd posztót
ugyszinten veszek kávéházi- és vendéglői beren-
dezéseket a legmagasabb árban.

Gróf Esterházy Ferenc

uradalmi pezsgőgyára. Tá a

ERŐSÍTŐANYAGOK, SZŐRŐANYAGOK, A. DOMAN, ... BILLYARDOK, ... VIN, SAJÁTI ...

Vezérképviselő: **Grosz Bernát, V. ker.**
Rudolf-rakpart 8. sz.

MATTONI FELE GIESSHÜBLER

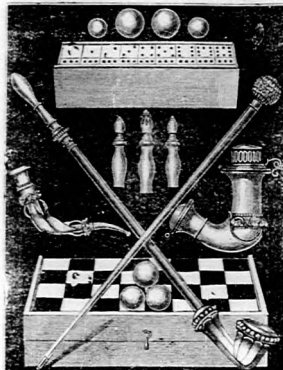
természetes gyógyvíz
SAVANYÚVIZ.

MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 38.

Legjobb asztali és
üdítő ital — Kifünö
hatásnak bizonyult
köhögéssel, tegeba-
joknál, gyomor- és
hólyaghurtnál.
MATTONI HENRIK
Karlsbad-Budapest.

NOVÁGH KÁROLY

Alapít-
tartott
1867

TELEFON
2-8

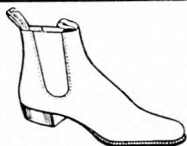
MŰ- ÉS DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
ESZTERGÁLYOS (a lakaregenőrtárral szemben)

Ajánlja gazdagon beren- zett raktárát tajték- és boros-
tyánkó dohányzósze- ekből, továbbá nagy választékát ele-
fantsont-tekegolyókból, kávéházi felszerelés- ekből, úgymint
Lignum Sanctungolyók és bábukból, setabotok stb'-ből a
lehető legolcsóbb árak mellett.
Javítások a legolcsóbb árszámitás mellett elfogadtnak.

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz
vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet
szolgálunk fel. *****

Kézi
munka!!

Arjogyzek
ingyen.

Ha jó és olcsó cipőt akartok
vásárolni, úgy menjetek el
Mojzsikhoz
Király-utca 46. szám alatt.

LITCKE

Pincérek figyelmébe ajánljuk HERMANN GYULA férfi szabót,

ki már 23 éve csakis a pincérek
szabója, készítőüzleti ruhákat, mér-
tek utáni megrendelést. Minden-
féle üzleti ruhák kölcsönbe
kaphatók!

VII., Erzsébet-körút 12. (félemelet)

Csak a szaklapunkban hirdető cégek áruit ajánljuk és vásároljuk.